

Ανάκληση της δωρεάς του φερόμενου ως «σπιτιού του Κεμάλ»;

Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

Ο [Ερντογάν](#) εκπροσωπεί το λεγόμενο «πολιτικό Ισλάμ» που ξεκίνησε το 1971 από τον Ερμπακάν. Είναι πολιτικό του τέκνο. «Τα τζαμιά είναι οι στρατώνες μας, οι τρούλοι τα κράνη μας, οι μιναρέδες οι ξιφολόγχες μας και οι πιστοί οι στρατιώτες μας». Αυτό το ποίημα ανέγνωσε δημόσια όταν ήταν Δήμαρχος Κωνσταντινούπολης και αυτό απετέλεσε τον λόγο φυλάκισής του και αφαίρεσης των πολιτικών του δικαιωμάτων. Λίγα χρόνια μετά, το 2002 το κόμμα του θριάμβευσε στις εκλογές και έκτοτε κυβερνά την Τουρκία. Το τζαμί λοιπόν το θεωρεί στρατώνα του. Έτσι το έβλεπε πριν 20 χρόνια, και τα πράγματα δείχνουν ότι δεν αναθεώρησε.

Το [πολιτικό Ισλάμ](#) αυτό υπέστη 4 πραξικοπήματα από τον στρατό, όταν βρισκόταν στην εξουσία. Το 1960, 1971, 1980 και 1997. Μάλιστα, στο πρώτο από αυτά εκτελέστηκε ο δημοκρατικά εκλεγμένος πρωθυπουργός Μεντερές. Το πέμπτο ήταν εναντίον του Ερντογάν. Ήταν και το μόνο που απέτυχε. Η έχθρα Ισλαμιστών – Κεμαλιστών έχει βαθιές ρίζες λοιπόν μεταξύ τους.

Οι Έλληνες είμαστε ούτε με τους Ισλαμιστές, ούτε με τους Κεμαλιστές. Και οι δύο οπτικές έχουν ακουστεί στην Ελλάδα. Είναι όμως λάθος. Τις γενοκτονίες τις έκαναν οι Κεμαλιστές. Το ότι ο Ερντογάν, ειδικά μετά την πρόσφατη απόφασή του να μετατρέψει, μέσα σε μόλις δέκα ημέρες μάλιστα την Αγία Σοφία σε τζαμί, τον κατατάσσει χωρίς καμία αμφιβολία στους **Ισλαμιστές** χωρίς τον επιθετικό προσδιορισμό του μετριοπαθούς.

Ο Ερντογάν κρύφτηκε πίσω από μία δικαστική απόφαση, η οποία ανέτρεψε την απόφαση των Κεμαλιστών το 1934, όταν στα πλαίσια της κοσμικής Τουρκίας, μετατράπηκε το τζαμί σε μουσείο.

Λίγους μήνες μετά, πιθανώς μετά από πολιτική συνεννόηση, ο Δήμος Θεσσαλονίκης δώρισε το φερόμενο ως σπίτι του Κεμάλ στην Τουρκία. Αυτό το οίκημα χρησιμοποιείται εν μέρει ως τουρκικό προξενείο. Κατά τη μέθοδο των τριών, που μάθαμε στο δημοτικό, η τέταρτη ενέργεια είναι η ανάκληση της δωρεάς αυτής μέσω απαλλοτρίωσης.

Σε καμία περίπτωση δεν εξομοιώνει την Αγία Σοφία με το φερόμενο ως σπίτι του Κεμάλ. Απλώς, θα έδινε έναν τόνο προστιθέμενης συμβολικής αξίας, εάν κάποτε η Ελλάδα χρησιμοποιούσε αυτό το οίκημα ως μουσείο μνήμης των εγκλημάτων του Κεμάλ.

Για να προλάβω πιθανές αντιρρήσεις, ενώ πράγματι οι πρεσβείες και τα προξενικά γραφεία διέπονται από καθεστώς ασύλου, κατά τη **Σύμβαση της Βιέννης** περί διπλωματικών σχέσεων, αυτό δεν σημαίνει ότι **το έδαφος ανήκει στην φιλεξενούσα χώρα** ως κυριαρχία. Γι' αυτό άλλωστε σε πολλές περιπτώσεις, στο ίδιο κτήριο φιλοξενούνται πρεσβείες και προξενεία πολλών χωρών ή σε τρίτους. **Ο θεσμός προστατεύεται**, όχι το οικόπεδο. Εάν το κτήριο μισθώνεται από ιδιώτη, δεν απαλλάσσεται από το μίσθωμα επειδή χρησιμοποιείται ως πρεσβεία ή προξενείο.